

Derde zondag advent b jaar zondag 17 dec. 2017

Inleiding.

Verlangend naar Licht komen wij hier bijeen in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

Welkom U allen vanmorgen op deze derde zondag van de advent

In het begin lag er duisternis over de aarde en God zei : “Er moet Licht komen. En er kwam Licht”. Het zijn misschien wel de meest zeggende woorden al op de eerste bladzijde van de Bijbel. Ja, God heeft het licht geschapen God heeft het licht gewild, ook al lijkt het soms alsof het duister de wereld overheerst, in haar greep houdt en wij er niet van los komen.

Alsof de Schepper ons met dit eerste verhaal al op het hart wil drukken: Wees niet bang, zo is de wereld niet bedoeld. Vertrouw op de schepping : “En het werd licht”. Geen licht aan een stuk door, het wordt telkens weer nacht. Maar iedere keer wordt het ook weer morgen. “De nacht loopt ten einde , de dag komt naderbij!”

Maar als mensen het dan zelf bederven? Als zij elkaar het licht in de ogen niet gunnen, elkaar telkens opnieuw zwart maken en opsluiten in duistere eenzaamheid dan staan zegt het oude Bijbelse verhaal verder : er altijd ook weer mensen op, profeten worden ze genoemd, die getuige van het Licht, dat komen moet.

Zoals vandaag in beiden lezingen , Jesaja en Johannes de Doper. Twee profeten , van wie gezegd wordt dat ze in hun eigen dagen getuigen van het Licht.

De profeet Jesaja , die ons vandaag zegt dat hij gezalfd is om aan armen een blijde boodschap te brengen ; dat hij gezonden is om te genezen wier hart gebroken is , om gevangenen vrijlating te melden, en aan wie opgesloten is bevrijding.

En zo ook in het evangelie Johannes de Doper, die van zichzelf zegt : Ik zelf ben niet het licht . Maar ik moet getuigen van het Licht, Ik wil jullie laten zien waar het licht te vinden is, en dat het licht in mensen van God afkomstig is. In de komst van Jezus en in mensen zoals Hij. We willen daar straks verder bij stil staan.

Maken we ons klaar om dat licht verder te ontvangen

Overweging derde zondag advent b jaar

Deze derde zondag van de advent, wordt vanouds aangeduid met het woord : Zondag "Gaudete" wat betekent : Verheugd U ! In plaats van paars was daarom vroeger de kleur voor deze 3 de zondag roze. "Verheugd U !" - of zoals we vandaag in de nieuwe vertaling hoorde lezen : " Ik vind grote vreugde in de Heer, mijn hele wezen jubelt om mijn God". Het zijn woorden van de profeet Jesaja, waarmee hij in zijn visioen getuigt van de hoop die in hem leeft.

Maar hebben wij wel zoveel redenen om ons te verheugen, kunnen wij ons met enige bedenking afvragen? Blijde boodschap aan de armen, waarover Jesaja het heeft ! Ja, dat zal wel, maar het is en blijft slecht gesteld met een eerlijke verdeling tussen rijk en arm, in de wereld . De Rijken op deze aarde worden nog steeds overal rijker en de armen nog steeds armer. De economische crisis zijn we dan wel te boven gekomen , er is weer wat meer aan welvaart in ons land , maar tegelijkertijd moeten we constateren dat steeds meer mensen in ons land onder de armoede grens moeten zien rond te komen. De voedselbanken hebben het drukker dan ooit en de kerst pakketten zijn voor steeds meer mensen in onze stad meer dan welkom.

Vrijlating gevangenen? Nou ja de roep om zwaardere straffen neemt alleen maar toe en we zetten mensen -waaronder vaak ook kinderen - vast, om ze het land weer te kunnen uitzetten, mensen die niets anders gedaan hebben dan hier proberen een beter leven te zoeken, omdat ze het in eigen land niet kunnen vinden.

Zelfs in de kerk is er weinig troost en bemoediging te vinden bij de voortgaande leegloop ; in de afgelopen jaren nog versterkt door de vele negatieve berichten over schandalen en misbruik. Hoe zouden we jubelen en verheugd zijn terwijl we niet eens in staat zijn om ons geloof geloofwaardig naar een jongere generatie uit te dragen. Geloven we er zelf nog in ? Een betere wereld, een betere kerk?

Misschien is het goed ons te realiseren dat zowel de profeet Jesaja als de evangelist Johannes bepaald niet in een betere wereld leefden als wij nu. Ook toen waren het de machthebbers die in weelde leefden en waren gewone, eenvoudige mensen niet of weinig in tel. Wie wat vaker in de bijbel leest , stuit op soms gruwelijke passages.

Ik ben een stem die roept in de woestijn horen we vandaag Johannes zeggen. Hij staat bij de doorwaadbare plaats in de Jordaan waar ooit eens het volk doorheengetrokken is naar het Beloofde Land. Johannes staat juist daar op die plaats om ons te zeggen : dat het verhaal van die bevrijding uit de duisternis van Egypte niet alleen een verhaal van vroeger is, maar ook van nu ! Voor iedereen die gevangen is in het duister is er Licht! Nee, niet hij zelf is het licht, maar hij moet getuigen van het licht.

Hij moet laten zien waar in zijn tijd het Licht te vinden was. Want licht is er wel, maar je moet het wel willen zien, je moet je ogen ervoor willen openen en je niet blind staren op het verleden, op al wat allemaal niet goed en donker is .

Toch altijd maar weer met moed en vertrouwen, verwachtingsvol, naar de toekomst blijven kijken.

Dat juist deden de priesters en levieten uit Jeruzalem niet die hem komen ondervragen. Die zitten nog zo vast geroest in het verleden , die staren zich zo blind op hun eigen wetjes en regels, dat ze geen oog meer hadden voor iets nieuws.

Ze zien niet hoe het Licht onder hen verschenen is , gewoon in een mens.

Gods goedheid is er al, midden onder U staat Hij die gij niet kent.

Wat jammer toch , dat juist priesters en levieten dat niet zagen!

Maar nog meer jammer als ook wij, net als de priesters en levieten van toen geen oog meer zouden hebben voor wat er overal ook aan goeds leeft en gebeurt, in onze eigen tijd. Geen oog voor hoe hij incognito onder ons aanwezig is. Als we ons vast gaan bijten in een soort cynisme en geklaag over al wat slecht gaat en over hoe angstig, zorgelijk de toekomst wel is. Wat jammer als wij ook zouden leven zonder verwachting, moed en vertrouwen.

De media richten iedere dag opnieuw vooral de aandacht op het slechte nieuws.

Dat trek altijd het meest de aandacht. Zoals bisschop de Korte vorig jaar al in zijn kerstboodschap zei : “het kwade schreeuwt” en het goede fluistert “

Hij haalde daarbij ook nog de woorden van de paus aan die eveneens zei : Een vallende boom maakt meer lawaai dan een heel bos wat groeit”.

Aan ons nu ,in navolging van de adventsprofeten de taak om maar eens goed rondom ons heen te kijken en open te blijven voor waar het goede fluistert, waar het goede zich in mensen laat zien, en wat daardoor allemaal tot stand gebracht wordt en juist daarvan in vreugde te getuigen met woorden maar vooral toch met daden, als een soort tegenwicht tegen al het lawaai en het donkerte van de tijd.

Wat hebben grote en moedige mensen uit onze kerkgeschiedenis door de eeuwen heen allemaal al niet tot stand gebracht in antwoord op het donker van hun tijd.

Om er maar twee noemen : Franciscus en allen daarna op hem geïnspireerde fransicaanse bewegingen tot in onze tijd toe.

Het Zonnelied van Franciscus wint in onze tijd weer opnieuw aan actualiteit. Ook de paus ontleende de titel van zijn encycliek “Si Laudatio” wat betekent “Geprezen zijt gij “van juni 2015 aan het loflied der Schepping, het Zonnelied van Franciscus. Theo had het er de eerste zondag van de advent al over.

Maar ook iemand als Vincent de Paul, voor ons hier ook geen onbekende. Hij leefde 400 jaar geleden, en begon als priester in Parijs het werk onder de meest armen waar hij de armenzorg, in lichamelijke zin en in geestelijke zin, goed georganiseerd ter hand nam. Deze beiden mensen hebben ontelbare mensen met hun charitas, liefde en zorg aangestoken en een beweging van barmhartigheid en goedheid in het leven geroepen die hun uitwerking hebben tot op de dag van vandaag.

Franciscus en Vincent de Paul, op hun eigen manier, in hun eigen tijd, ook profeten die zijn gekomen om te getuigen van het licht dat komen moet. Moge hun stem – zoals ook eens de stem van Johannes de Doper – bij ons blijven naklinken . Zij kunnen voor de kerk in onze tijd en voor onze geloofsgemeenschap in het bijzonder opnieuw inspirerende figuren zijn .

En moge wij als lokale geloofsgemeenschap ons door hen uitgedaagd voelen om tegen het donker van de tijd in met vreugde te getuigen van het licht dat komt. Want in ieder daad van goedheid, hoe klein ook, rond Kerst; en in ieder diaconaal project wat vanuit deze geloofskring hier nu rond Kerst maar ook het hele jaar al door op touw wordt gezet en in leven wordt gehouden , leggen we getuigenis afleggen van Gods Woord: “Er moet Licht komen”

Vragen wij aan God dat de oproep van Zijn profeten Jesaja en Johannes, Franciscus en Vincent de Paul en nog zoveel anderen met de kracht van hun stem in ons zal blijven naklinken. Amen